

Pensionsaar, og efter Tallet af de paagjældende Embedsmænd, nemlig Premierlieutenanter og Kapitainer, men mig forekommer det dog noget besynderligt, at man vil nedsette Aldersgrænsen. Naar man altsaa tænker sig, at en Mand udnævnes til Premierlieutenant i sit 24de Aar, saa lønne de ham i 18 Aar, i hvilke han høist har 9 Aars Tjeneste, og pensionere ham — hvis han lever Støvets Aar ud — i 28 Aar, medens jo værnepligtige Sefondlieutenanter — det vil sige ikke en enkelt, men vægevis — efter det gamle System kunde have udsørt hans Tjeneste i disse Aar og have haft den fornødne Døelse i Krigstid. Den stotmilitære Hærløvs, som de Herrer her have lavet, er ogsaa med Hensyn til Betragtningen af vore Embedsmænds Stilling lige stift imod de øvrige Beregninger. Vi have jo tidligere sagt: Lad os ikke faae flere Embedsmænd, end at vi have Nok at bestille til dem, og lad os saa lønne dem ordentlig, men dette er ikke Meningen her; tværtimod. Der er her sørget for en saadan Ordning, at de kun faae Lidt at tage vare, og om vi faae dem ordentlig lønede, vil jo Liden vise. Muligvis gaar Alliancen saa vidt, at den ogsaa omfatter Lønningeløven; en Yttring af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) tyder derpaa. (Lauber: Jeg tror, den tyder paa det Modsatte.) Ja, jeg har kun læst det af et Referat i Aviserne, og der staar ganske vist, at det ikke er Tilfældet, men det er jo dog muligt, at en saadan Alliance er tilstede. Naar man imidlertid nærmere studerer dette mærkværdige Forslag, tror jeg, man vil indse, at det trænger til en Revision snarest mulig, og at man derfor ikke vil være tilbøjelig til at yde noget som helst Bidrag til Lønningen af den ved denne Lov skabte Bataillon af Embedsmænd, førend Revisionen er foregaaet, og da er det dog muligt, at den besynderlige Glæde — thi det er besynderligt, at det ærede Medlem kan glæde sig over hele dette Bæsen — som det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) sæler ved dette Forslag, kan blive til en Sorg. Sagen er jo nemlig ikke i Haand endnu, dersom Alliancen ikke er stiftet, thi jeg holder for, at der er saare Mange, som naar de blot faae en 8 Dages Tid til at tænke over denne — jeg havde nær sagt: Ballade, men det maa jeg ikke sige — Historie her, ville sige: Vi maa snarest mulig have en Revision, og kunne vi ikke faae den paa anden Maade, saa modsætte vi os enhver Forøgelse af de bestaaende Lønninger. Derfor siger jeg, at de Herrer fra Helsingør og Stege (Thomsen og Bojsen) skal — hvis de ikke allerede have gjort det — ogsaa gjøre dette Spørgsmaal til et Punkt i deres Alliance, thi ellers kunde Glæden let blive kort. Med Hensyn til det Finantfelle skal jeg bemærke, at jeg, som allerede nævnt, har faaet ud, at dette Forslag er 3 à 400,000 Kr. lavere end Landsstingets Forslag og altsaa mellem 14 à

1500,000 Kr. højere end det, som de Herrer stod paa ved 2den, 3die og eneste Behandling, nemlig 7,400,000 Kr., og at det er inellem 8 à 900,000 Kr. højere end det Forslag, som de før sandt var saa st. Denne Besparelse fra Landsstingets Forslag rammer dog ikke væsentlig de kontante Udgifter, som skulle til, men den gaar ifølge den af mig nævnte Beregning væsentligst ud paa at spare paa Tjenestebage og deslige, af hvilket en ikke ringe Del hovedsagelig falder netop paa Krænkelsen af den personlige Værnepligt. Kan Ministeren paa dette Forslag til Efteraaret levere os et Budget, som holder sig under inellem 8,800,000 og 8,900,000 Kr. paa Finantslovens § 22, da er det efter min Mening godt gjort, men naar Løven er udsørt fuldt ud — jeg taler ikke om de store ekstraordinære Udgifter —, da vil han efter min Mening ikke kunne holde § 22 under 9 Mill. Kr. Førelsig og navnlig i de første Aar kan det ganske vist gjøres, naar man er særlig interesseret deri, thi Døerfriheden kan først komme frem ved Statsregnskabet, fordi Prisberegningerne jo kunne vise sig urigtige. Det har jo viist sig, at tidligere Krigsministres Forslag have, saaledes som de have foreligget paa Thingets Bord, været 3 à 400,000 Kr. under, hvad de i Virkeligheden vare, idet man har brugt andre Beregninger. Saadanne summariske Beregninger uden Grundlag som i dette nye Forslag med visse Nøjagtigheder, — der dog kun ere tilnærmedesvisse Nøjagtigheder — kunne nok gjælde i en Debat i en kort Stund, naar en saadan Sag ikke er bleven drøftet og alvorlig forhandlet, men naar man vil fremlægge for os et Budget, som vi kunne have liggende for os, udarbejdet efter den nærværende Hærløvs og Regjerings Forslag som anden Række af Bilag til Hærløvsbetænkningen, og naar man vil fremlægge det for os enkeltvis beregnet med alle Konsekventerne — det vil sige de nødvendige permanente Konsekvenser — af dette Forslag, da er jeg overbevist om, at det vil blive ved den Døggjærelse, som jeg her har nævnt, nemlig en Udgift af inellem 8,800,000 og 8,900,000 Kr. til næste Aar, samt en Udgift af 9 Mill. Kr. for en gennemført Hærløvs. Selvfølgelig har jeg her ikke medregnet den meget væsentlige Pensionsbyrde, som vilde komme tilstede efter dette Forslag. Naar vi holde Forplejningsforpøst udenfor, saa vilde de nuværende faste militære Befalingsmænd efter dette Forslag sammenlignet med vort Forslag forpøges med omtrent 33 pSt., og sammenlignet med den nuværende Ordning med omtrent 30 pSt. At dette vil medføre en nogenlunde tilsvarende Forøgelse af den store Pensionsbyrde for Militæretaten, er Noget, som de Herrer kunne sige sig selv. Men det er selvfølgelig Noget, der ofte ikke bliver beregnet. Det skuler sig i § 17 paa Finantsloven, og jeg vil sige, at ikke engang jeg, der dog har besættet mig meget med den Slags Sager, husker — jeg